

Byla T-193/04

Hans-Martin Tillack **prieš** **Europos Bendrijų Komisiją**

„Kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) tyrimas dėl konfidencialios informacijos atskleidimo — Įtarimai dėl korupcijos ir profesinės paslapties pažeidimo — Informacijos, susijusios su faktinėmis aplinkybėmis, dėl kurių gali būti pradėtas baudžiamasis persekiojimas, perdavimas nacionalinėms teisminėms institucijoms — Krata žurnalisto namuose ir biure — Ieškinys dėl panaikinimo — Priimtinas — Ieškinys dėl žalos atlyginimo — Priežastinis ryšys — Pakankamai akivaizdus pažeidimas“

2006 m. spalio 4 d. Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas II - 3999

Sprendimo santrauka

1. *Ieškinys dėl panaikinimo — Aktai, dėl kurių galima pareikšti ieškinį — Sąvoka — Aktai, sukeliantys privalomų teisinių pasekmių (EB 230 straipsnis; Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 1073/1999 10 straipsnio 2 dalis)*

2. *Ieškinys dėl žalos atlyginimo — Savarankiškumas ieškinio dėl panaikinimo ir ieškinio dėl neveikimo atžvilgiu*
(EB 230 straipsnio ketvirtoji pastraipa, 235 straipsnis ir 288 straipsnio antroji pastraipa)
3. *Deliktinė atsakomybė — Sąlygos — Pakankamai akivaizdus Bendrijos teisės pažeidimas*
(EB 288 straipsnio antroji pastraipa)

1. Tik priemonės, sukeliančios tokių privalomų teisinių pasekmių, kurios daro poveikį ieškovo interesams konkrečiu būdu keisdamos jo teisinę padėtį, yra aktai arba sprendimai, dėl kurių gali būti pareikštas ieškinys dėl panaikinimo pagal EB 230 straipsnį.

perdavus informaciją, tikimybė, kad bus pradėtas teisminis procesas, bei tolesni teisiniai veiksmai visiškai priklauso tik nuo nacionalinių valdžios institucijų.

Taip nėra akto, kuriuo Kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF), remdamasi Reglamento Nr. 1073/1999 dėl OLAF atliekamų tyrimų 10 straipsnio 2 dalimi, perduoda nacionalinėms teisminėms institucijoms informaciją apie įtarimus dėl profesinės paslapties pažeidimo ir korupcijos, atveju.

Iš tiesų minėta 10 straipsnio 2 dalis tik numato, kad nacionalinėms teisminėms institucijoms perduodama informacija, o šios savo diskrecijos ribose pačios vertina minėtos informacijos turinį ir svarbą, ir kokių tolesnių veiksmų prireikus reiktų dėl to imtis. Todėl OLAF

Šios nacionalinių teisminių institucijų laisvės nepaneigia lojalaus bendradarbiavimo principas, kuris reiškia, kad pagal Reglamento Nr. 1073/1999 10 straipsnio 2 dalį OLAF perdavus informaciją nacionalinėms teisminėms institucijoms, pastarosios šią informaciją turi nuodugniai išnagrinėti ir iš to padaryti tinkamas išvadas, siekdamos užtikrinti Bendrijos teisės laikymąsi. Vis dėlto tokia nuodugnaus išnagrinėjimo pareiga neįpareigoja aiškinti taip, kad aptariamas perdavimas yra privalomas ir nacionalinės valdžios institucijos įpareigos imtis konkrečių veiksmų, nes toks aiškinimas pakeistų Reglamentui Nr. 1073/1999 įgyvendinti

numatytą pareigų bei atsakomybės padalijimą.

EB 235 straipsnį ir EB 288 straipsnio antrąją pastraipą, jeigu dėl tokių veiksmų gali kilti Bendrijos atsakomybė.

(žr. 67, 68, 70, 72 punktus)

(žr. 97, 98 punktus)

2. Ieškinys dėl žalos atlyginimo yra atskira teisių gynimo priemonė, kuri turi ypatingą paskirtį teisių gynimo priemonių sistemoje, ir jai keliamos įgyvendinimo sąlygos suformuluotos atsižvelgiant į jos specifinį tikslą. Ieškiniais dėl panaikinimo ir dėl neveikimo siekiama sankcionuoti už teisiškai privalomo akto neteisėtumą arba tokio akto nebuvimą, o ieškinio dėl žalos atlyginimo dalykas – prašymas atlyginti žalą, atsiradusią dėl Bendrijos institucijai ar organui priskirtino neteisėto akto arba veiksmų.
3. Bendrijos deliktinė atsakomybė už jos organų neteisėtus veiksmus 288 straipsnio antrosios pastraipos prasme kyla tuo atveju, kai tenkinamos visos sąlygos: institucijų veiksmai, kuriais jos kaltinamos, yra neteisėti, padaryta reali žala bei egzistuoja priežastinis ryšys tarp tariamų veiksmų ir nurodytos žalos. Dėl pirmos sąlygos reikalaujama, kad būtų nustatytas pakankamai akivaizdus teisės normos, suteikiančios asmenims teises, pažeidimas.

Taigi asmenys, kurie dėl EB 230 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje nurodytų priimtinum sąlygų negali tiesiogiai ginčyti tam tikrų Bendrijos aktų arba priemonių, vis dėlto turi galimybę užginčyti veiksmus, kurie nėra sprendimai ir dėl kurių dėl to negalima pareikšti ieškinio dėl panaikinimo, pareikšdami ieškinį dėl deliktinės atsakomybės pagal

Šiuo atžvilgiu pasakytina, kad gero administravimo principas pats nesuteikia teisių asmenims, išskyrus, kai jis išreiškia specifines teises Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio prasme, pavyzdžiui, teisę, kad asmens reikalai būtų tvarkomi nešališkai, sąžiningai ir per kuo trumpesnę laiką, teisę būti išklausytam, teisę susipažinti su

savo byla, teisę, kad būtų pagrįsti jo atžvilgiu priimami sprendimai.

Be to, tai, kad Europos ombudsmenas Bendrijos institucijos veiksmus kvalifikuoja kaip „netinkamo administravimo atvejį“, nereiškia, kad šie veiksmai yra pakankamai akivaizdus teisės normos pažeidimas. Iš tiesų įkūrusi ombudsmeno instituciją, Sutartis Sąjungos pilie-

čiams, konkrečiai kalbant, Bendrijos pareigūnams ir kitiems tarnautojams nustatė alternatyvią ieškiniui pareikšti Bendrijos teisme priemonę, skirtą jų interesams ginti. Ši alternatyvi neteisminė priemonė atitinka specifinius kriterijus ir jos paskirtis nebūtinai yra ta pati kaip kreipimosi į teismą.

(žr. 116, 117, 127, 128 punktus)